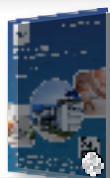

Search an article...

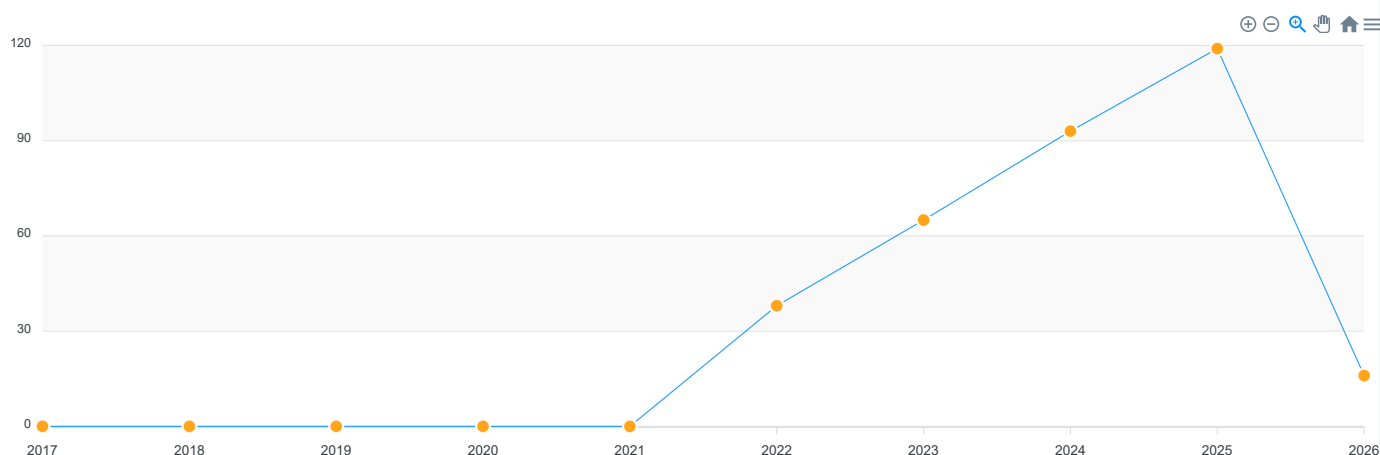

TH

Name (English):	Education Journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University
Name (Local):	วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Status:	Active
Editor-in-Chief:	รศ. ดร.เขาวเรศ ภักดีจิต
Abbreviation (English):	-
Abbreviation (Local):	-
pISSN:	-
eISSN:	2774-1370
Issues/Year:	3
Address:	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (ผ่านมัทรี) 398 หมู่ 3 ตำบลผ่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
Website:	https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edunsrujo
Email:	paponsan.p@nsru.ac.th, Kwanchanok.k@nsru.ac.th
Publisher (English):	Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University
Publisher (Local):	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
TCI Tier:	2
Top Levels:	Social Sciences
Subject Area:	-
Sub-Subject Area:	-
Note:	- Formerly known as pISSN: 2630-0761, 2672-9334 - An online-only Journal
TCI Tier History:	Tier 2: From 01 Jan 2025 to 31 Dec 2029
	Tier 2: From 01 Jan 2022 to 31 Dec 2024
	Show More

Publications in last 10 years

TCI Thailand

TCI History

Mission

TCI Contact

This website uses cookies to enhance the user experience. Please accept the terms and conditions. ([read our policy](#))

Accept

2026

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน

วารสารครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Education journal
Faculty Of Education,
Nakhon Sawan Rajabhat University

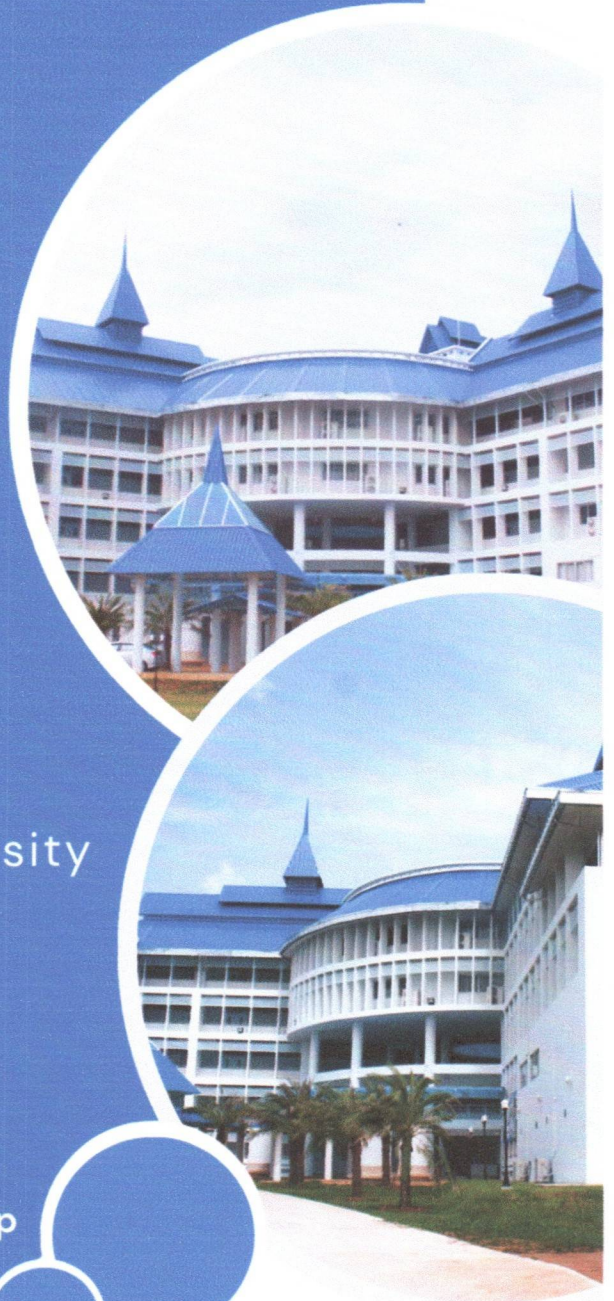
ISSN : 2774-1370 (Online)

 <https://edu.nsrui.ac.th/2018/index.php>

 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
398 หมู่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์ 60130

 +668 421 1857

 edujournal@nsru.ac.th

Signature

ISSN: 2630-0761 (Print)

ISSN: 2774-1370 (Online)

วารสารครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

EDUCATION JOURNAL

Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

วารสารราย 3 เดือน ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน 2569

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

398 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130

โทร. 088-421-1857

Email: edujournal@nsru.ac.th

วารสารครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

วัตถุประสงค์

วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ บทความวิชาการ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ รวมถึงผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ความก้าวหน้าในงานวิจัย และเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์นักวิชาการ และนักศึกษา ต่อสาธารณชน

เจ้าของวารสาร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ปรึกษา

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์
Assoc.Prof.Dr.Paponson Potipitak

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวบุญญ์สุทธิดา ปรีญาวัฒน์
Ms.Punsutthiya Priyawutthiwat

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อนรรักษ์ ปัญญาวัฒน์
Prof. Dr.Anurak Panyanuwat
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด
Assoc.Prof.Dr.Boonchom Srisa-Ard
รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ แก้วอุไร
Assoc.Prof.Dr.Wareerat Kaewurai
ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ
Prof. Dr.Teera Runcharoen

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Chiang Mai University

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Maharakham University

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Naresuan University

สมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย

Association of Professional Development of
Educational Administration of Thailand

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

Assoc.Prof.Dr.Nuntiya Noichun

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน

Asst.Prof.Dr.Teeppipat Suntawan

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาทิพย์ งามนิล

Asst.Prof.Dr.Suthathip Ngamnin

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 4 ฉบับ (ราย 3 เดือน) คือ

ฉบับแรกของปี

มกราคม – มีนาคม

ฉบับที่สองของปี

เมษายน – มิถุนายน

ฉบับที่สามของปี

กรกฎาคม – กันยายน

ฉบับที่สี่ของปี

ตุลาคม – ธันวาคม

ศิลปกรรม

นางสาวปภาวรินทร์ พลอยงาม

Ms.Papawarin Ployngam

ภาพปก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์

สำนักงาน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

398 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130

โทร. 088-421-1857

Email : edujournal@nsru.ac.th

บทความที่นำมาตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ กองบรรณาธิการจะตรวจสอบเป็นขั้นแรก แล้วจัดให้มีกรรมการภายนอกร่วม
กลั่นกรอง (Peer Review) และประเมินบทความตามเกณฑ์และแบบฟอร์มที่กำหนดในลักษณะเป็น Double - Blind
Pccr Review คือปกปิดรายชื่อผู้เขียนบทความและผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตมา วรรณศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ณิรดา เวชญาลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก
รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ
รองศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญจง
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาติ ปณะราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล
รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.สรวงพร ฤศลสัง
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐานี สีเฉลียว
รองศาสตราจารย์ ดร.สรวง อินทร์รักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณภัทร กันแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพรรณ ขาวประทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภานต์ เรืองสุวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ฝาระนัด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รชฏ สุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศธร มหาวิจิตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรติรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณตนันท์ เกียรติประภากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรังกูล วรบำรุงกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิตกาญจ ดั่งภากรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รักศักดิ์ เลิศคงคาทิพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สอนประดิษฐ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยนครพนม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Handwritten signature

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช บุญเขียว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนวัชร เพ็ญรัตนศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชชา ถนอมเสียง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรินทร์ งามมั่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต แก้วพวง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเทพ ประภากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมสิน จตุพร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิญา ใจเย็น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล
อาจารย์ ดร.ขจรอรุณ พงศ์วิริทธิ์ธร
อาจารย์ ดร.มีนมาส พรานป่า
อาจารย์ ดร.พนัส จันทศรีทอง
อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม
อาจารย์ ดร.สิริลักษณ์ บริรักษ์
อาจารย์ ดร.มนตรี หลินภู
อาจารย์ ดร.วิจิต เทพประสิทธิ์
อาจารย์ ดร.พงศ์ทวี ทศวา
อาจารย์ ดร.มาลัย วงศ์ทัยวัฒนา
อาจารย์ ดร.หทัยทิพย์ สิชฌนทกสมิต
อาจารย์ ดร.พงศ์ทวี ทศวา
อาจารย์ ดร.สุจิตรา ปันดี
อาจารย์ ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
วิทยาลัยแสงธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.วิริยะ วิชขุนนันท์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวเรศ ภักดีจิตร
รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาทิพย์ งามนิล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภากร โพธิ์ตัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิกา พรหมมาศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพร ปาณาวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภัสสร สนิธิรักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ขอมพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิกร แก้วทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาธิษฐ์ สุระเสนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย เทียมทัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย พิสิทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพจน์ แนนเนียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันวิสาข์ พูลทอง
อาจารย์ ดร.ไกรวิญญ์ ดีเอม
อาจารย์ ดร.รังสรรค์ หล้าคำจา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ใน
จังหวัดเพชรบูรณ์

The Development of Positive Classroom Management Model to Develop Modern Early
Childhood Teachers Skills of Small Schools in Phetchabun

149

สรวงพร กุศลส่ง

แนวทางการบริหารงบประมาณของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ปทุมธานี
Guidelines for Budget Management of Schools under the Secondary Educational Service
Area Office Pathum Thani

164

กัญญพัสร ผลสุต, รุจา รอดเข็ม

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นปีที่ 1 ห้อง A
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับการเขียนแบบร่วมมือรวมพลัง

Development of science communication skills of first-year general science students, Class
A, Songkhla Rajabhat University, using inquiry-based learning combined with collaborative
writing

176

กมลทิพย์ สังข์เกื้อ, ณิชาภัทร ชัยวรารณ, ฤทัยวรรณ บุญครองชีพ

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL ต่อความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทพีทา
โกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Effects of KWDL Instruction on Mathematical Problem-Solving Ability in the Pythagorean
Theorem among Students in Mattayom Suksa 2

190

ดวงรัตน์ จิตต์เจริญ, มธุรส ขุนสันเทียะ, ลลิตา ผึ้งสาย, พัฒน์ชลี อุดพันธ์

การขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยเทคนิคการเสริมพลัง เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการ
เรียนรู้

Driving Professional Learning Communities with Empowerment Techniques to Enhance the
Quality of Learning Management

202

ธนเสณฐ์ สุภาภาส

การทบทวนวรรณกรรมแบบกำหนดขอบเขต: การวิจัยเชิงเอกสารเพื่อสังเคราะห์กรอบแนวคิดปัจจัยเชิง
สาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารคณะมหาวิทยาลัยราชภัฏในยุคดิจิทัลดิสรรับชั้น
A Scoping Review: A Documentary Research on Synthesizing a Conceptual Framework of
Causal Factors Affecting the Administrative Effectiveness of Faculty Administrators in
Rajabhat Universities in the Digital Disruption Era

217

กฤษณะ กันอ้า, พรเทพ รุ่งแผน

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่
ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

The Development of Positive Classroom Management Model to Develop
Modern Early Childhood Teachers Skills of
Small Schools in Phetchabun

สรวงพร กุศลสงฆ์¹

Srourngporn Kusolsong¹

Corresponding Author E-mail : srourngporn.kus@pcru.ac.th

Received: 2025-09-10; Revised: 2026-01-29; Accepted: 2026-05-21

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และความต้องการการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 3) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเป็นการวิจัยและพัฒนา มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 3) ประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัย เครื่องมือในการวิจัย ขั้นตอนที่ 1 ใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 2 ใช้แบบวัดทักษะการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 ใช้แบบประเมินความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูปฐมวัย จำนวน 60 คน ที่มีการจัดอบรม และใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test) ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษา พบว่ามีการบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะของครูประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนรู้และความปลอดภัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศ และการกำกับดูแลชั้นเรียน มีการหมุนหนังสือนิทานมากที่สุด ร้อยละ 98.33 การจัดกิจกรรมแบบบูรณาการมากที่สุด ร้อยละ 88.33 เทคนิคการเก็บเด็กมากที่สุด ร้อยละ 95.00 การจัดสภาพแวดล้อม เดือน ละ 1 ครั้ง มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก ร้อยละ 42.50 2) ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก มี 3 องค์ประกอบดังนี้ 1. ด้านกายภาพ 2. ด้านสังคม 3. ด้านการศึกษา และผลการประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกพบว่า 2.1) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกหลังการอบรมสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2.2) ผลการเปรียบเทียบทักษะเทคโนโลยีสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ผลการประเมินความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.88, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.32)

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก, ทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่, โรงเรียนขนาดเล็ก

¹ รองศาสตราจารย์, สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹ Associate Professor, Early childhood Education, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the current conditions and needs for positive classroom management; 2) to develop a positive classroom management model; and 3) to evaluate the satisfaction towards the implemented model. This study employed a Research and Development (R&D) design, divided into three phases: 1) situational analysis of current conditions and needs; 2) development of the positive classroom management model; and 3) evaluation of satisfaction among early childhood teachers. The research instruments included interviews and questionnaires for the first phase, a learning skills assessment for the second phase, and a satisfaction evaluation form for the third phase. The sample consisted of 60 early childhood teachers who participated in the training program. Data were analyzed using t-test, mean, and percentage. The research findings revealed that 1) Regarding the study of current conditions, classroom management was identified as a core teacher competency consisting of three components: promotion of learning and safety, information management, and classroom supervision. The most prevalent features included the provision of storybook corners (98.33%), the implementation of integrated activities (88.33%), and the use of classroom transition and attention-getting techniques (95.00%). Environment settings were typically updated once a month, while 42.50% of respondents identified external environmental factors as a primary challenge. 2) The developed positive classroom management model comprised three main components: (1) Physical environment, (2) Social environment, and (3) Educational environment. The evaluation of the model indicated that: 2.1) post-training scores for positive classroom management were significantly higher than pre-training scores at the .05 level; and 2.2) technological skills significantly improved following the intervention at the .05 level. 3) The overall satisfaction towards the positive classroom management model was at the highest level (Mean = 4.88, Standard Deviation = 0.32).

Keyword: Positive classroom management model, Modern early childhood teacher skills, Small schools

บทนำ

ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูต้องมีกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงผ่านการคิด การลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ช่วยกระตุ้นความสนใจ สร้างแรงจูงใจ และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านและยั่งยืน โดยเฉพาะในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กและการศึกษาปฐมวัย การจัดการชั้นเรียนจึงต้องครอบคลุมการเตรียมสภาพแวดล้อม การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ และการออกแบบกิจกรรมเชิงรุกที่เหมาะสม การแบ่งพื้นที่เรียนรู้และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองช่วยส่งเสริมความร่วมมือและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมถือเป็นภารกิจสำคัญของครูมืออาชีพ (ศศิธร ชันติธรากร, 2551: 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Duke (2004) ที่เน้นว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ครูปฐมวัยควรจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพและจิตวิทยาอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความสุขและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการปลูกฝังนิสัยใฝ่รู้ รักการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึง

ประสงค์ และสุขภาพจิตที่ดี การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) การบูรณาการทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ การจัดการชั้นเรียนที่พัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ เพื่อให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตใน สังคมอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมุ่งพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยยึดหลักการศึกษาลดชีวิต การมีส่วนร่วมของสังคม และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาครูในโรงเรียนขนาดเล็ก การพัฒนาครูในโรงเรียนขนาดเล็กมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็ก มักประสบข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ครูจึงต้องปฏิบัติหน้าที่หลากหลาย ทั้งด้านการ จัดการเรียนการสอน การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และการบริหารจัดการชั้นเรียน การพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถ และ สมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและความแตกต่าง ระหว่างผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2557) นอกจากนี้ การพัฒนาครูยังเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการพัฒนาทักษะใน ศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งครูจำเป็นต้องปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Good & Brophy, 2000; พชร จันทรศรี, 2562) การพัฒนาครูในโรงเรียนขนาดเล็กยังมีส่วนสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เนื่องจากครูที่มี สมรรถนะสูงสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ (Cipani, 2004)

การบริหารจัดการชั้นเรียนยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครู โดยเฉพาะ ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กที่ครูต้องดูแลผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งด้านพฤติกรรม อารมณ์ และความพร้อมใน การเรียนรู้ จากการปฏิบัติจริงพบว่าครูจำนวนหนึ่งยังคงใช้วิธีการควบคุมชั้นเรียนเชิงอำนาจหรือการลงโทษเป็นหลัก ส่งผลให้ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ตึงเครียด และไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Good & Brophy, 2000) ทั้งที่แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกมุ่งเน้นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี การส่งเสริมวินัยเชิงบวก และการจัด สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน งานวิจัยของ Emmer & Sabornie (2015) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการชั้น เรียนเชิงบวกช่วยลดปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียน และส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม จากการ ทบทวนเอกสารและสภาพปัญหาในสถานศึกษา พบว่ายังขาดรูปแบบหรือแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกที่ เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก และสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของครู จึงนำไปสู่ความจำเป็นในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานศึกษาการปฏิรูป การศึกษาจึงถือเป็น วาระเร่งด่วนของชาติ โดยประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ คือ การบริหารจัดการศึกษาที่ยังขาด ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล (พชรวิทย์ จันทรศิริสร, 2562: 45) สถานศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มี คุณภาพ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของทั้งบุคคลและสังคม ผ่านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การ สืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์และจรรโลงวิชาการ ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม และปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (พชรวิทย์ จันทรศิริสร, 2562: 47-48) อย่างไรก็ตาม พบว่าผู้สอนบางส่วนยังคงมุ่งเน้น การจัดการเรียนการสอนโดย ขาดระบบและแบบแผนที่ชัดเจน หรือเลือกใช้รูปแบบการสอนที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพและ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดแรงจูงใจ และก่อให้เกิดทัศนคติเชิงลบต่อการ เรียนรู้ (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2561: 89) เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว การพัฒนาครูให้สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ โดยการใช้นวัตกรรมรูปแบบต่างๆ จะช่วยในการถ่ายทอดความคิดและความ เข้าใจต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏเป็น โครงสร้างที่มีความเชื่อมโยงกันของหน่วยต่างๆ ในเชิงเหตุและผล

อย่างชัดเจน ภายใต้หลักการที่เป็นระบบและมีลำดับ (อุทุมพร จามรมาน, 2544: 33; เยาวดี ราชชัยกุล (วิบูลย์ศรี), 2544: 40; Bardo & Hartman, 1982: 15) ครูปฐมวัยในปัจจุบันยังประสบปัญหาในการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างแท้จริง ห้องเรียนหลายแห่งยังขาดการจัดพื้นที่กิจกรรมที่เหมาะสมและการออกแบบกิจกรรมเชิงรุก ส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ **Good และ Brophy ที่ระบุว่าการจัดการชั้นเรียนที่ไม่มีโครงสร้างและบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้จะส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนลดลง (Good & Brophy, 2000: 5-7) นอกจากนี้ ครูปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็กยังขาดทักษะและเทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนและส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และวินัยในตนเองของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Cipani ที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดการชั้นเรียนที่ขาดกลยุทธ์ด้านพฤติกรรมจะส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในระยะยาว (Cipani, 2004: 12-14) อีกทั้งงานวิจัยของ ภัทรานิษฐ์ พรหมสุรินทร์ และคณะ พบว่าครูปฐมวัยยังขาดความเชี่ยวชาญในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้เชิงรุกของเด็ก (ภัทรานิษฐ์ พรหมสุรินทร์ และคณะ, 2565: 9-10) งานวิจัยด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัยพบว่า ครูปฐมวัยจำนวนมากประสบปัญหาในการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยเฉพาะการควบคุมพฤติกรรมเด็กและการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เชิงรุก เนื่องจากขาดทักษะและเทคนิคการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก ส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และลดโอกาสในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก (Good & Brophy, 2000: 5-7; Cipani, 2004: 12-14) นอกจากนี้ งานวิจัยในบริบทประเทศไทยชี้ให้เห็นว่าครูปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็กมีภาระงานหลายด้าน ขาดสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และพื้นที่จัดกิจกรรมที่เหมาะสม ทำให้การจัดบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมแบบ Active Learning ยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร (จำนรรจา พวงพิลา, 2559: 4-6) ผลการศึกษาของ ภัทรานิษฐ์ พรหมสุรินทร์ และคณะ (2565: 9-10) ยังพบว่าครูขาดความเชี่ยวชาญในการออกแบบสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ของเด็กอย่างเป็นระบบ

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทยยังคงประสบปัญหาอย่างมาก ทั้งในด้านการบริหารจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะปัญหาที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการชั้นเรียนของครูปฐมวัย ซึ่งเทิน สีนวน (2560: 8-9) พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดเพชรบูรณ์ประสบปัญหาในการนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เนื่องจากครูต้องรับผิดชอบหลายระดับชั้นและขาดการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจัดการชั้นเรียนไม่ต่อเนื่องและไม่สอดคล้องกับพัฒนาการเด็กเท่าที่ควร นอกจากนี้ ยุพารัตน์ กงจีน (2564: 4-6) ระบุว่า การจัดการดูแลและพัฒนาเด็กแบบองค์รวมในโรงเรียนขนาดเล็กยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์สังคมและการเรียนรู้ผ่านการเล่น ครูยังขาดแนวทางและตัวอย่างกิจกรรมที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ ส่งผลให้การจัดการศึกษาปฐมวัยไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้อย่างและ โรงเรียนปฐมวัยในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ขาดการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับพฤติกรรมเด็กในยุคดิจิทัล โดยยังไม่มีกระบวนการแนวทางการใช้สื่อเทคโนโลยีและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ส่งผลให้การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน สาเหตุสำคัญ คือการที่ครูปฐมวัยไม่สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในมิติของการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมของผู้เรียนประกอบกับ ปัญหาการนำความรู้ของครูปฐมวัยไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนเชิงบวกที่ประกอบด้วยการจัดสภาพแวดล้อม การใช้เทคนิคการจัดกิจกรรม การบูรณาการเรียนการสอน การใช้นวัตกรรมระดับปฐมวัย การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ของกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และการวัดประเมินผล ครูปฐมวัยจึงต้องศึกษาทำความเข้าใจลักษณะธรรมชาติของเด็ก กระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่ต้องอาศัยความรู้ในการจัดการชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญจะทำให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขไป

ในทางที่ดีขึ้นตามลำดับ จากสภาพปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงและพัฒนาชั้นเรียนทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา สังคม และการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตอบสนองตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนที่มีบทบาทรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยตรง จึงมีความสนใจศึกษาวิจัยประเด็นดังกล่าวอีกทั้งเป็นการมุ่งให้การบริหารจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

1. การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาการและความสุขของผู้เรียน โดยเน้นความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับเด็ก การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเสริมแรงทางบวกเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจภายใน การจัดสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและจิตวิทยาที่เหมาะสมช่วยให้เด็กมีความมั่นใจพร้อมเรียนรู้ และกล้าแสดงออก นอกจากนี้การคิดเชิงบวกยังช่วยพัฒนาอารมณ์ สังคม และทักษะชีวิต ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2561: 13-15)
2. การพัฒนาทักษะครูปฐมวัยเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของเด็ก จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะทั้งด้านการจัดการชั้นเรียน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเข้าใจพัฒนาการเด็ก และการใช้เทคนิคส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูควรมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและอบอุ่น เข้าใจความแตกต่างของเด็ก และสามารถเลือกสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับบริบทได้ การพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องจะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และส่งเสริมการเติบโตของเด็กอย่างรอบด้าน (วัชร เล่าเรียนดี, 2560: 46-48)
3. โรงเรียนขนาดเล็กระดับปฐมวัย มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ แต่ก็มีจุดเด่นคือความใกล้ชิดระหว่างครูและเด็ก รวมถึงความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน การบริหารจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญมากในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ โรงเรียนควรจัดพื้นที่เรียนรู้ที่เพียงพอ มีมุมประสบการณ์หลากหลาย ส่งเสริมการเล่น การลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้จากธรรมชาติ เพื่อสนับสนุนพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565: 27-31)
4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีพัฒนาการเด็กและการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Constructivism) ทฤษฎีพัฒนาการเด็กและแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์มองว่าการเรียนรู้เกิดจากการที่เด็กสร้างความหมายและองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรง การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบข้างช่วยให้เด็กพัฒนาความคิด การแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ ครูจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น เปิดโอกาสให้เด็กได้ทดลอง คิดอย่าง

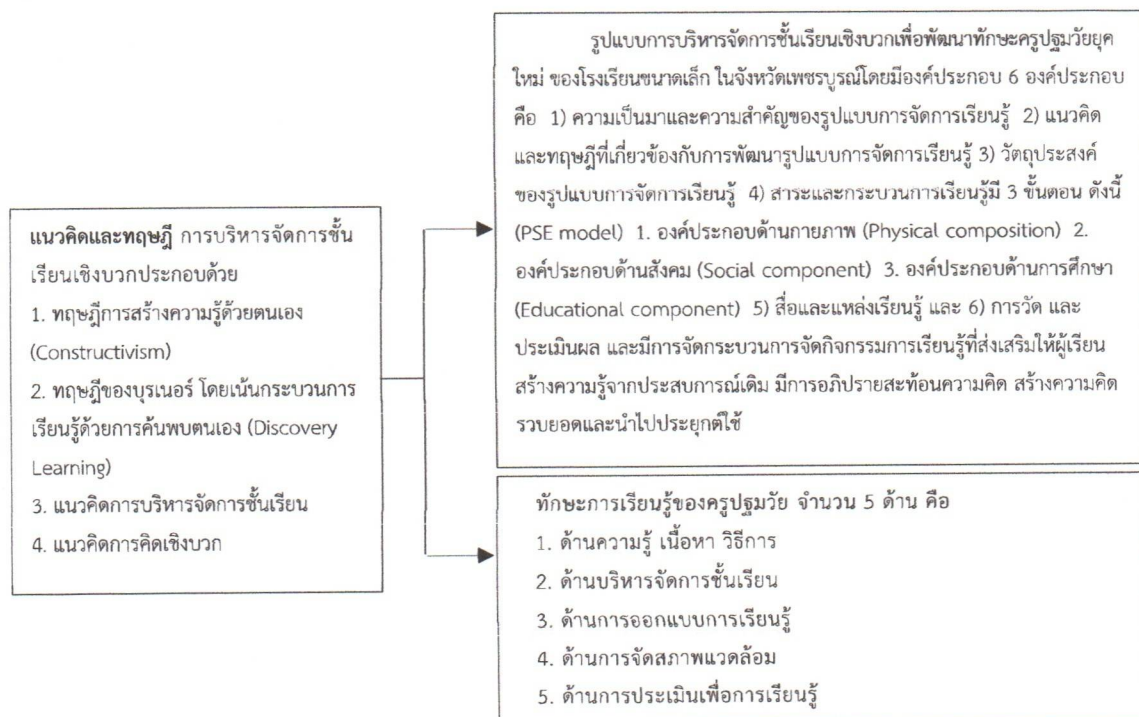

อิสระ และเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวคิดนี้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ทิตินา แหมมณี , 2564: 34-37)

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม

การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความอบอุ่น ปลอดภัย และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งมีจำนวนนักเรียนไม่มาก ครูสามารถดูแลและเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด ทำให้สามารถใช้กระบวนการเสริมแรงทางบวก เช่น การชื่นชม การให้กำลังใจ และการยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางนี้เน้นการสร้างกติกาในชั้นเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และใช้การสื่อสารเชิงบวกแทนการลงโทษ นอกจากนี้ครูยังสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการควบคุมตนเองของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม บริบทของโรงเรียนขนาดเล็กยังเอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกให้เกิดประสิทธิผลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ดำเนินการตามกระบวนการของวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งออกดังนี้
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 1, 2, 3 ประกอบด้วยเขต 1 141 แห่ง เขต 2 189 แห่ง เขต 3 253 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูปฐมวัยที่เป็นครูที่เลี้ยงของโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ รวม 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะการคิด แก้ปัญหา การออกแบบกิจกรรม การวางแผน และการประเมินการเรียนรู้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกของครู ปฐมวัย ในโรงเรียนขนาดเล็กของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และ สร้างรูปแบบ

2. แบบสอบถามครูปฐมวัยในสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ 5 ด้านคือ 1. ด้านวิชาการ 2. ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 3. ด้านบริหารจัดการชั้นเรียน 4. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม 5. ด้านการประเมินเพื่อการเรียนรู้

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนโดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อตรวจสอบหา ความเที่ยงตรง (IOC) โดยมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ในระดับ 1.00

วิธีรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามจากครูปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปการดำเนินงานขั้นตอนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของ โรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

ระยะ/ขั้นตอน	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการ รวบรวมข้อมูล	วิธีดำเนินการ	สถิติที่ใช้
ระยะที่ 1 การพัฒนา รูปแบบ	ประชากร: ครูปฐมวัย สพป. เพชรบูรณ์ เขต 1, 2, 3 และ ครูศพด. อบต. จังหวัด เพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่าง: ครูปฐมวัย จากโรงเรียนเครือข่ายฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 60 คน	1) เอกสารการอบรมและ คู่มือการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 2) แบบประเมินทักษะ การเรียนรู้ของครูปฐมวัย 3) แบบประเมินความพึงพอใจ	1) สังเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการ ชั้นเรียนเชิงบวกตามกรอบแนวคิด PSE Model 2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาครู ปฐมวัย 5 ขั้นตอน (สำรวจความ พร้อม-สร้างแรงจูงใจ-จัดการเรียนรู้- สร้างปฏิสัมพันธ์-สะท้อนคิด) 3) พัฒนาความรู้ด้านการจัด กิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก การสร้างสื่อ	- ค่าเฉลี่ย - ค่าร้อยละ

ระยะ/ขั้นตอน	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	วิธีดำเนินการ	สถิติที่ใช้
			การประเมินตามสภาพจริง และเทคนิคการบริหารจัดการชั้นเรียน	
ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบ	ประชากร: ครูปฐมวัย สพป. เพชรบูรณ์ เขต 1, 2, 3 และ ครูศพด. อบต. จังหวัด เพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่าง 1) ครูปฐมวัยโรงเรียนขนาดเล็กเครือข่ายฯ จำนวน 60 คน 2) โรงเรียนต้นแบบ 1 โรงเรียน (โรงเรียนบ้านป่าแดง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์)	1) แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ของครูปฐมวัย (ก่อน-หลังการอบรม) แบบประเมินอยู่ในระดับ 1.00 โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ 0.84 และปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์ 2) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ 3) ภาพชิ้นงานและผลงานสภาพห้องเรียน	1) ครูออกแบบและทดลองใช้การจัดกิจกรรมและการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกในห้องเรียนจริง 2) จัดสภาพแวดล้อมและมุมประสบการณ์อย่างน้อย 4 มุม พร้อมป้ายนิเทศ บูรณาการ 6 กิจกรรมหลัก 3) ใช้การประเมินตามสภาพจริงด้วยระบบสารนิทัศน์ 4) ผู้วิจัยนิเทศติดตาม ประชุม PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผล (AAR) เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์	- ค่าเฉลี่ย - ค่าร้อยละ - ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - ค่าทดสอบที (t-test)

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1, 2, 3 ประกอบด้วยเขต 1 141 แห่ง เขต 2 189 แห่ง เขต 3 253 แห่ง
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูปฐมวัยที่เป็นครูพี่เลี้ยงของโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รวม 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกที่ประเมินประเด็น 1. ด้านวิทยากร
2. ด้านขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้การจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ 3. ด้านดำเนินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก และ 4. ด้านองค์ความรู้ที่ได้รับ โดยเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีคุณภาพที่ระดับ 1.00

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลจากครูปฐมวัยที่เป็นโรงเรียนต้นแบบคือโรงเรียนบ้านป่าแดง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมจำนวน 1 แห่ง

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าความแปรปรวน 3) ค่าร้อยละและเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

1. ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกของครูปฐมวัย ในโรงเรียนขนาดเล็กของจังหวัดเพชรบูรณ์พบว่าการบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะประจำสายงานของครู คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน จะช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในชั้นเรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียนค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น และช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จเกิดทักษะผู้เรียนยุคใหม่หรือยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลจากการสอบถามครูปฐมวัยจำนวน 120 คน เกี่ยวกับประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก รูปแบบการบูรณาการการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยในสถานศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6 กิจกรรมหลัก การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล และข้อสรุปนำไปสู่การออกแบบ การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมการคิดเชิงบวก การจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน การใช้คำถามเชิงสร้างสรรค์ การใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบ และการออกแบบสื่อในการจัดการเรียนรู้ สรุปผลดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลแบบสอบถามกระบวนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของครูปฐมวัยในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สรุปได้ดังนี้ (n = 120)

ข้อคำถาม	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เคยมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัย	120	100
2. มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเกี่ยวกับมุมประสบการณ์ มุมหนังสือนิทาน	118	98.33
3. การบริหารจัดการชั้นเรียนใน 1 วัน มีกิจกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะกิจกรรมเสริมประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์กิจกรรมเล่นตามมุม/เสรีกิจกรรมกลางแจ้ง	120	100
4. มีการใช้นวัตกรรมระดับปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ	106	88.33
5. มีการออกแบบเทคนิคการควบคุมชั้นเรียนเพื่อสร้างความสนใจของเด็กด้วยเทคนิคการเก็บเด็ก	114	95.00
6. มีการจัดสภาพแวดล้อมการจัดป้ายนิเทศ การจัด มุมประสบการณ์ ครูมีการวางแผนในการจัดคือจัดทุกเดือนๆ ละ 1 ครั้ง	52	43.33
7. ปัญหาที่พบคือด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การจัดกระบะทราย และการเล่นน้ำ	51	42.50
8. มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	102	85.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูปฐมวัยมีการบริหารจัดการชั้นเรียนในการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัย ร้อยละ 100 มีการจัดมุมหนังสือนิทาน ร้อยละ 98.33 มีการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะกิจกรรมเสริมประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์กิจกรรมเล่นตามมุม/เสรี กิจกรรมเล่นตามมุม/เสรีร้อยละ 100 มีการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ ร้อยละ 88.33 มีการใช้เทคนิคการเก็บเด็ก ร้อยละ 95.00 มีการจัดสภาพแวดล้อมการจัดป้ายนิเทศทุกเดือนๆ ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33 มีปัญหาที่พบในการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การจัดกระบะทราย และการเล่นน้ำ ร้อยละ 42.50 มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกด้านการจัดกิจกรรมเพลง ดนตรีและเคลื่อนไหวจังหวะ ร้อยละ 85.00

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกของครูปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม (n=60)

ข้อที่	การบริหารจัดการชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหา วิธีการ	2.57	0.51	ปานกลาง
2	ด้านบริหารจัดการชั้นเรียน	2.56	0.52	ปานกลาง
3	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	2.54	0.54	ปานกลาง
4	ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	2.51	0.56	ปานกลาง
5	ด้านประเมินการเรียนรู้	2.59	0.52	ปานกลาง
สรุปผลรวม		2.55	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลแบบประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกของครูปฐมวัย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.53)

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก

องค์ประกอบที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน	แปลผล
1. หลักการของรูปแบบ	4.35	0.52	มาก	เหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการชั้นเรียนเชิงบวก
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.41	0.47	มาก	ชัดเจน ตรงกับเป้าหมายการพัฒนาครูและผู้เรียน
3. สารของรูปแบบ	4.28	0.55	มาก	ครอบคลุมสาระสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ปฐมวัย
4. กระบวนการดำเนินรูปแบบ	4.46	0.49	มาก	ขั้นตอนดำเนินงานชัดเจน เป็นไปได้ และนำไปใช้จริง
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.32	0.51	มาก	เอื้อต่อการเรียนรู้และสอดคล้องบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก
6. การวัดและประเมินผล	4.39	0.48	มาก	เครื่องมือและวิธีประเมินเหมาะสมและใช้ได้จริง
สรุปผลรวม	4.37	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า รูปแบบทั้ง 6 องค์ประกอบได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ “มาก” แสดงว่ารูปแบบมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก และสนับสนุนการพัฒนาทักษะครูปฐมวัยในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทักษะเทคโนโลยีของครูปฐมวัยที่ได้รับการอบรม (n=60)

คะแนน	n	$\bar{x}$	S.D.	t	df	P
Pretest	60	10.52	1.68	22.90	59	.000
Posttest	60	14.38	1.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทักษะเทคโนโลยีของครูปฐมวัยที่ได้รับการอบรม ก่อนการอบรม มีค่าเฉลี่ย 10.52 หลังการอบรมมีค่าเฉลี่ย 14.38 ผลการพัฒนาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ภาพที่ 2 สรุปผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ทักษะเทคโนโลยีของครูปฐมวัยที่ได้รับการอบรม

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในจังหวัดเพชรบูรณ์

ตารางที่ 6 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องโครงการ การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก เพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านวิทยากร	4.85	0.36	มากที่สุด
2. ด้านขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้การชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่	4.85	0.36	มากที่สุด
3. ด้านดำเนินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	4.91	0.28	มากที่สุด
4. ด้านองค์ความรู้ที่ได้รับ	4.91	0.29	มากที่สุด
สรุปผล	4.88	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า แสดงผลการประเมินความพึงพอใจโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูปฐมวัยยุคใหม่ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.88, S.D.=0.32)

อภิปรายผล

จากการดำเนินการจัดรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะศุภบุคลิกละเอียดของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังรายละเอียดการอภิปรายดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก เพื่อพัฒนาทักษะศุภบุคลิกละเอียดในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูในยุคใหม่ โดยเน้นการวางแผนกิจกรรมที่บูรณาการสื่อเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเนื้อหา ควบคู่ไปกับการจัดสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การบริหารจัดการในลักษณะนี้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของเด็กในการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน และการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความสุขและความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) ของ Vygotsky (1978) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างกระตือรือร้น ประเด็นที่น่าสนใจคือ การใช้กระบวนการนิเทศแบบกัลยาณมิตรและการประเมินผลเพื่อทำความเข้าใจพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถส่งเสริมเด็กได้อย่างตรงจุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Good และ Brophy (2000) ที่ระบุว่าความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนเป็นกุญแจสำคัญในการลดปัญหาพฤติกรรมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ นอกจากนี้ งานวิจัยยังพบว่าวินัยเชิงบวกและการเสริมแรงทางบวกมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาแรงจูงใจภายในและความรับผิดชอบ โดยเฉพาะในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กที่ครูมีโอกาสน้อยที่จะติดต่อนักเรียนได้มากกว่าปกติ ในด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ อำไพพิทย์ จุ่งพิพัฒน์ (2561) ได้เสนอแนวทางที่เป็นรูปธรรมผ่าน 5 กลยุทธ์หลัก ซึ่งครอบคลุมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ การสร้างภาวะผู้นำให้แก่ครู และการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับการศึกษาของ สรวงพร กุศลส่ง (2566) เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ATEP MODEL สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบรวมชั้น ผลการวิจัยยืนยันว่าการใช้รูปแบบดังกล่าวช่วยยกระดับสมรรถนะของครูศุภบุคลิกละเอียดในด้านการจัดกิจกรรมและการพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การพัฒนาครูศุภบุคลิกละเอียดต้องอาศัยการผสมผสานระหว่าง "ศาสตร์" ของการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เป็นระบบ และ "ศิลป์" ของการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก เพื่อสร้างพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ทั้งด้านทักษะวิชาการและสุขภาวะทางจิตใจของเด็กอย่างยั่งยืน

2. จากการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะศุภบุคลิกละเอียดในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญจากการทดลองใช้กิจกรรมตามแผนพัฒนา โดยครูศุภบุคลิกละเอียด 100 สามารถนำรูปแบบไปปฏิบัติได้จริงในห้องเรียน จุดเด่นที่พบคือการจัดมุมประสบการณ์ที่เน้น "มุมหนังสือนิทาน" มากที่สุดถึงร้อยละ 98.29 ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรมอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ และกิจกรรมเล่นตามมุมที่ครูทุกคนดำเนินการเต็มสัดส่วน แม้จะมีข้อจำกัดในด้านเกมการศึกษาและสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น กระบะทรายและการเล่นน้ำที่ยังเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด แต่ครูก็สามารถปรับใช้เทคนิคเชิงรุก โดยเฉพาะ "เทคนิคการเก็บเด็ก" และการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการที่สูงถึงร้อยละ 88.30 เพื่อประคับประคองกระบวนการเรียนรู้ให้ต่อเนื่อง ผลจากการพัฒนาดังกล่าวส่งผลเชิงบวกโดยตรงต่อผู้เรียน โดยเด็กเกิดแรงจูงใจภายในและเรียนรู้ด้วยความสุขในบรรยากาศที่เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์ การใช้เทคนิคที่หลากหลาย เช่น การตั้งคำถามและการระดมสมองเพื่อถอดบทเรียน ช่วยให้เด็กมีระเบียบวินัย มีสมาธิ และรู้จักการรอคอย สิ่งสำคัญคือการใช้ "การเสริมแรงทางบวก" ที่ช่วยให้เด็กกล้าคิด กล้าตัดสินใจ และเกิดความยืดหยุ่นทางการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดมุมประสบการณ์อย่างน้อย 4 มุมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านอย่างครบวงจรและเหมาะสมกับวัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องอย่างยิ่งกับงานวิจัยของ สิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ และสุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2566) ที่ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สพป.ร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งพบว่าสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นอันดับหนึ่งคือ "ด้าน

กายภาพ" ตามด้วยด้านจิตวิทยาและสังคม นอกจากนี้ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นยังมียอดประกอบเชิงระบบที่ชัดเจน ทั้งหลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการ 23 วิธีการ ที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้านสำคัญ โดยผ่านการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงในระดับมากที่สุด การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกในโรงเรียนขนาดเล็กต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่กระตุ้นการเรียนรู้ กับการใช้จิตวิทยาการสอนที่เน้นความสัมพันธ์เชิงบวก เมื่อครูมีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือเหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะช่วยพัฒนาทักษะวิชาชีพของครูเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างฐานรากแห่งความสุขและการเติบโตที่สมบูรณ์ให้แก่เด็กปฐมวัยในพื้นที่ห่างไกลได้อย่างยั่งยืน

3. จากการประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยต่อรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อพัฒนาทักษะครูยุคใหม่ ในโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดเพชรบูรณ์ หลังสิ้นสุดโครงการ พบผลลัพธ์ที่สะท้อนถึงความสำเร็จในระดับดีเยี่ยม โดยค่าคะแนนความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับ "มากที่สุด" นำโดยด้านการดำเนินการบริหารจัดการชั้นเรียนและด้านองค์ความรู้ที่ได้รับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.91 สอดคล้องกับด้านวิทยากรและขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ย 4.85 ความสำเร็จนี้มีรากฐานสำคัญมาจากการสำรวจปัญหาและความต้องการที่แท้จริงจากครูปฐมวัยจำนวน 120 คน ทำให้กระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมตรงกับบริบทและความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพครูอย่างแท้จริง กระบวนการพัฒนาได้มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านกายภาพ ด้านสังคม และด้านการศึกษา เพื่อมุ่งสู่การสร้างห้องเรียนคุณภาพที่มีบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เข้มแข็ง ทั้งบรรยากาศแห่งความอบอุ่น การควบคุมที่เหมาะสม และบรรยากาศแห่งความสำเร็จ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นย้ำใน 5 มิติหลัก ได้แก่ ด้านวิชาการ การออกแบบการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อม และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Potter (1998) ที่ระบุว่าการคิดเชิงบวกเป็นกระบวนการสร้างพลังในการทำสิ่งต่างๆ และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น นำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พินดา ขาดยาภา (2563) ที่นิยามการจัดการชั้นเรียนปฐมวัยว่าเป็นเสมือน "บ้านหลังที่สอง" ของเด็ก ซึ่งมีความแตกต่างจากการศึกษาระดับอื่นอย่างสิ้นเชิง การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคการปรับพฤติกรรมเชิงบวก จึงไม่ได้เป็นเพียงการรักษาบรรยากาศให้ราบรื่นเท่านั้น แต่เป็นอิทธิพลสำคัญในการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ทั้งความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกที่เริ่มจากการทำความเข้าใจความต้องการของครู และมุ่งเน้นการสร้างพื้นที่แห่งความสุขและความปลอดภัย จะเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยยกระดับทักษะของครูปฐมวัยยุคใหม่ให้สามารถบ่มเพาะเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและมีสุขภาพจิตที่ดี พร้อมเผชิญกับโลกในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากการบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะสำคัญของครูปฐมวัย ประกอบด้วยการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และการกำกับดูแลชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกจะช่วยเสริมสร้างภาวะผู้นำของครูในชั้นเรียน โดยมุ่งค้นหาจุดแข็งของผู้เรียน ปรับพฤติกรรมอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 อย่างรอบด้าน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย

1.2 ครูปฐมวัยที่เข้ารับการอบรมมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดอบรมและกิจกรรมพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกให้เกิดความยั่งยืนและสามารถ

นำไปใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษาปฐมวัย ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน รูปแบบกิจกรรมและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเหมาะสมกับบริบทการศึกษาในยุคปัจจุบัน

1.3 ครูปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดอบรมในระดับมาก เนื่องจากวิทยากรมีการแจ้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้ครูสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะการออกแบบกิจกรรมได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ขั้นตอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบวกเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประยุกต์ใช้สื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ส่งผลให้ครูสามารถนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ในการจัดสภาพแวดล้อมและการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกมาออกแบบเป็นรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ หรืออบรมให้กับครูในเชิงปฏิบัติการ

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวกในระดับประถมศึกษาที่มุ่งเน้น การเชื่อมโยงระหว่างระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จำนรรจา พวงพิลา. (2559). ปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็ก. วารสารครุศาสตร์, 10(1), 1-12.
- ทิตินา แคมมณี. (2564). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิน สีนวน. (2560). การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. กรุงเทพฯ: ทริบเพิลเอ็ดดูเคชั่น.
- พนิดา ซาตยาภา. (2563). การจัดการชั้นเรียนเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 14(3), 223-240.
- พชรวิทย์ จันทรศิริศิริ. (2562). สมรรถนะและการจัดการเชิงกลยุทธ์. มหาสารคาม: ดักสิลาการพิมพ์.
- พัชรี จันทรศรี. (2562). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรานิษฐ์ พรหมสุรินทร์, ชนะชนม์ กล้าหาญ, และเดชกุล มัทวานุกุล. (2565). การจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 11(2), 1-13.
- ยุพารัตน์ กงจีน. (2564). การจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์, 5(2), 1-10.
- เยาวดี รางชัยกุล (วิบูลย์ศรี). (2544). การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2560). ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศศิธร ชันติธรากร. (2551). การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ. วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 1(3): 1-27.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2557). การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวงพร กุศลส่ง. (2566). การพัฒนารูปแบบ ATEP MODEL เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้แบบ
รวมชั้นเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก. วารสารมหาวิทยาลัยรังสิต, 17(2), 173-191.
- สิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ และสุธรรม ธรรมทัศน์านนท์. (2566). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนา
ทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.
วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์, 7(1) : 121-136.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2561). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). การวิจัยของครู. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อ่ำไพวิทย์ จุ่งพิวัฒน์. (2561). กลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้า. วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 14(1), 319-349.
- Bardo, J. W. & Hartman, J. (1982). *Urban society: A systemic introduction*. New York: peacock.
- Cipani, E. (2004). *Classroom management for all teachers*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Duke, D. L. (2004). *The many faces of collaboration*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Emmer, E. T., & Sabornie, E. J. (2015). *Handbook of classroom management*. New York: Routledge.
- Good, T.C and Brophy. (2000). *Education Phycology: a Realistic Approach*. (8 rd ed). New York:
Longman.
- Potter. D.J. (1998). *Evaluation Methods Used in Web-based Instruction and Online Course, Taming
the Electronic Frontier*. (Online). Retrieved January 5, 2026 from
http://mason.gmu.edu/dpotter1/djp_611.html.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The developmental of higher psychological process*.
Cambridge, MA: Harvard University Press.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความวารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2569

1.รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2.รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3.รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
4.รองศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
5.รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติพิทย์ งามนิล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
8.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพจน์ แนนเนียน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
10.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ หอมบุปผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
11.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพรรณ ขาวประทุม	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
12.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สอนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
13.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รชฏ สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัยนครพนม
14.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิญา ใจเย็น	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
16.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
17.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ บุญส่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
18.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ นาทัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
19.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
20.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภากร โพธิ์ดง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
21.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารคน มหาหงษ์	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
22.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรพล พิมพ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
23.ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันวิสาข์ พูลทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
24.อาจารย์ ดร.มีนมาส พรานป่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
25.อาจารย์ ดร.สุจิตรา ปันดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
26.อาจารย์ ดร.รังสรรค์ หล้าคำจา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
27.อาจารย์ ดร.ไกรวิชญ์ ดีเอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

